

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXXVIII. De eodem Argumento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

Religiosis jure dici possunt; sicut & illud, quo gratuitam, & ad summa bona obtinenda ordinatam Vocationem agnoscendam Christus proponit. Joan. 15. v. 16. *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, & posui vos, ut eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat: ut quodcumque petieritis Patrem in Nomine meo, det vobis.*

MEDITATIO CCXXVIII.

De eodem Argumento.

PUNCTUM I. Considera circumstantias Personarum; fuerunt enim duo paria Fratrum, homines ignobiles, pauperes, piscationi, & retibus reficiendis intenti. Ex prima circumstantia discimus, eos, quos Christus ad suam Sequelam, & ad Vitam Perfectiorem, sive Religiosam vocat, debere se mutuò fraterno amore prosequi: hinc cum apud Joan. c. 15. v. 16. dixisset: *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos & c. v. 17.* statim subjungit: *Hac mando vobis, ut diligatis invicem.* Et supra c. 13. v. 35. voluit hoc esse indicium suae Vocationis ad Sanctioris vitae Disciplinam: *In hoc cognoscent omnes; quia Discipuli mei estis, si Dilectionem habueritis ad invicem.* Ex reliquis circumstantiis confirmatur id, quod à potiori in Vocatione ad Religiosam vel Clericalem vitam de facto fieri videmus, & quod S. Paulus 1. Cor. 1. v. 26. admonet: *Videte enim Vocationem vestram, fratres: quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: sed quae stulta sunt mundi, elegit DEVS, ut confundat sapientes; & infirma mundi elegit DEVS, ut confundat fortia; & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit DEVS, & ea, quae non sunt;*

ut

ut ea, quæ sunt, destrueret. (id est, quæ pro nihilo habentur, & quæ non sunt in æstimatione coram mundo, elegit; ut, quæ sunt in æstimatione, quoad eandem æstimationem destrueret, ne deinceps æstimerentur, scil. Sapientia mundi, Potentia, Nobilitas &c.)
ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus. Unde gratias age DEO, si ea, quæ impedimento solent esse, quò minus DEVS vocet, vel quò minus vocanti pareatur, etiam non habuisti, vel si ea contempsisti: & cogita, quàm non alta sapientes, pauperes & humiles in Religione debeant esse, & quàm ij DEO placeant, qui Virtutis studio tales sunt; si etiam illi ita DEO placuerunt, qui tales conditionis suæ necessitate fuerunt. Nec sine causa Evangelista diligenter notavit, quòd priores duo Discipuli fuerint mittentes rete in mare; posteriores autem fuerint reficientes retia sua: quia, quos DEVS vocat, nec debent esse otiosi, nec humilia officia fugere; sed debent laboris, & humilium officiorum esse amantes.

PUNCT. II. Considera circumstantias rerum, quas Discipuli reliquerunt; hæ enim erant inquietum, turbulentum, & falsum mare Tiberiadis, navicula, retia, & Pater posteriorum duorum Fratrum. Per mare intelligitur mundus, in quo humanus animus nunquam potest quiescere, quem tentationum & periculorum procellæ turbulentum, & adversitatum acerbitas falsum reddunt. Huic opponitur Status Religiosus, quem ex Apoc. c. 22. v. 1. rectè dixeris: *Fluvium Aquæ Vitæ. &c.* Per naviculam intelligitur conversatio mundana, perpetuo naufragij periculo exposita propter innumeras occasiones lædendæ Conscientiæ; ideo S. Paulus Timotheum suum hortatur

hortatur, ut semper sit *Habens Fidem, & bonam Conscientiam, quam quidam repellentes circa Fidem naufragaverunt.* 1. Timoth. 1. v. 19. Huic naviculæ opponitur conversatio Religiosa, quæ est tutum navigium, quo à Superioribus tanquam Navarchis ducimur. Per retia designantur gravissimæ insidiæ, & ferè insuperabiles tentationes Mundi, Carnis, & Dæmonis, quibus Animæ irretiuntur, simili modo, quo Proverb. c. 29. v. 5. dicitur: *Homo, qui blandis, fictisque sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus ejus.* Hujus retis loco dantur nobis illa, quibus Animas hominum capiamus. Per patrem Zebedæum desertum denotantur evitata illa pericula Salutis, ob quæ Matth. 10. v. 36. Christus dixit: *Inimici hominis domestici ejus. Qui amat Patrem, aut Matrem plus quàm me, non est me dignus.* In horum vicem acquirimus tot Patres, quot Duces Spirituales, tot Fratres, quot Socios Religionis, mutuo Charitatis vinculo adstrictos. Illorum ergo Discipulorum exemplum imitatus, tantorumque bonorum amore tractus, in eadem cum S. Petro Matth. 19. v. 27. Gratitudinis voces erumpe: *Ecce, nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Nec tamen (inquit S. Gregor. hom. 32. circa init.) sufficit nostra relinquere, nisi relinquamus & nos.*

PUNCT. III. Considera in verbis Christi: *Faciã vos fieri Piscatores hominum:* quanta Gratia & Auxilium Vocationis promittatur per verbum: *Faciã.* Hoc unico verbo dissolvitur illa quæstio Discipulorum, & firmatur responsio Christi apud S. Matth. 19. v. 26. *Quis ergo poterit salvus fieri? Aspiciens autem IESVS dixit illis: apud HOMINES impossibile est: apud DEVM autem omnia possible sunt.* Ideo etiam S. Paulus
Phil.

Phil. 4. v. 13. inquit: *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Et S. Petrus Epist. 1. c. 5. v. 10. *DEVS* autem *omnis Gratia, qui vocavit nos in aeternam suam Gloriam in Christo IESU, mox cum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque.* Et rursus S. Paulus ad Phil. 2. v. 13: *DEVS* est enim, qui operatur in vobis & velle, & perficere pro bona Voluntate. Ille dedit rudibus piscatoribus Scientiam, ut fierent Doctores totius mundi; timidis dedit Fortitudinem, ut auderent stare ante Reges & Præsides; imperfectis dedit Virtutem supervenientis Spiritus Sancti. Act. v. 8. *Et Virtute magna reddebant Apostoli testimonium Resurrectionis IESU Christi Domini nostri: & Gratia magna erat in omnibus illis.* Act. 4. v. 33. Sic faciet & nos Piscatores hominum.

MEDITATIO CCXXIX.

De Energumeno Liberato.

Marc. 1. Luc. 4.

PUNCTUM I. Cùm prædictos quatuor Discipulos Christus adjunxisset sibi, teste Marco c. 1. v. 21. cum illis ingressus est Capharnaum in Templum ad docendum. *Et erat in Synagoga eorum homo in spiritu immundo* (id est, in potestate Spiritus immundi, eum obfidentis) & exclamavit, dicens: *quid nobis & tibi IESU Nazarene: venisti perdere nos?* Marc. 1. v. 23. Considera, quantum sit odium Diaboli adversus hominem, ut quamvis perditissimus sit, tamen tunc tantùm se perditum æstimet, si impediatur nocere homini. Unde colliges, quantum tibi ab ejus perpetuis insidijs, & nocentissimis suasionibus cavere debeas, hortante